

สวท. พิมพ์ศิลป์

Vol.14

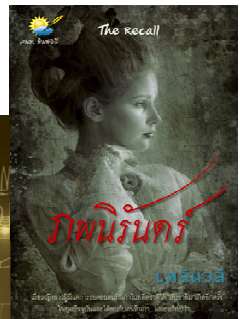
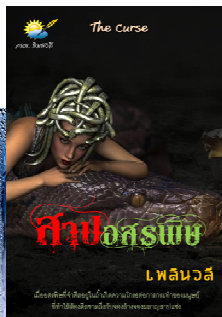
รวมเรื่องสั้น สบายกระเป๋

- ปมร้อนซ่อนพิษสวาท
- สัปอสรพิษ
- ตามล่าขุมทรัพย์เทพเจ้า
- ภาพนิรันดร์

เพ็ญใจ ๒๖๐๕

SON เรื่องสั้นสมานกระเม้า

VOL. 14

Copyright by Plernwaree © 2016. All Rights Reserved.

สำนักพิมพ์

The secret

ปมซ่อน ซ่อนพิษร้าย

เฉลิมวาลิ

เมื่อการควบคุมถูกทิ้งไว้ให้หมดไปจากโลกนี้ ความหายนะยังคงมีเหลืออยู่
ความรักที่ยังคงต้องเป็นความลับต่อไปของสองชายและอีกหนึ่งหญิง

ปมร้อนซ่อนพิษสวาท

เมื่อการคลุมถุงชนยังไม่หมดไปจากโลกนี้ ความทรมานยังคงมีเหลืออยู่
ความรักที่ยังคงต้องเป็นความลับต่อไปของสองชายและอีกหนึ่งหญิง

Copyright by Plernwalee © 2018. All Rights Reserved.

ความนำ

สายตาคู่หนึ่งจดจ้องมองไปที่ 2 ร่างที่กำลังสมสู่กันเสร็จ ด้วยความอาฆาตแค้นจากรอยแตกข้างฝาในบ้านหลังเล็กริมทะเลที่ดัดแปลงเป็นรีสอร์ทที่พัก

เขากำหนดแน่นด้วยความแค้น กัดฟันเสียงดังกร๊อด ๆ ท่ามกลางพายุฝนลมแรงที่กำลังสาดซัดกระหน่ำใส่ร่างของเขา

ชายหนุ่มพูดพึมพำกับตัวเองเบา ๆ บนริมฝีปากรูปกระຈับเรียบบางที่ปกคลุมไปด้วยไธนวนดเขียว และดวงตาที่แข็งแกร่งแดงกล้า ด้วยความโกรธแค้น

โครม...เสียงประตูถูกถีบเข้ามาอย่างแรง

สองร่างชายหญิงบนเตียงตกใจกับชายหนุ่มในใบหน้าที่โกรธขี้งและดวงตาที่แข็งแกร่ง ในมือถือมีดปลายเรียวแหลมเล่มยาว

มึงตาย...อีหญิงชั่วไอ้ชายโหด พวกแกอย่าอยู่ให้รกโลก

เลย ตายซะเถอะ

สิ้นเสียงตะเบ็งอันทันดังของชายร่างสูงใหญ่ เขาใช้มีดในมือ
ฟันลงบนร่างของชายคู่นอนของหญิงสาวอย่างไม่ยั้งมือ

ไอ้ย....อาค...

หญิงสาววิ่งอย่างไม่คิดชีวิตด้วยผ้าขนหนูคลุมร่างบาง
ของเธอเพียงผืนเดียว

เธอวิ่งฝ่าสายฝนที่โหมกระหน่ำอย่างรุนแรง พลังส่ง
เสียงร้องดังให้คนช่วย แต่ถ้าว่าไม่เป็นผล เพราะเสียงคลื่นใหญ่
ซัดตักกระทบชายฝั่งดังกลบเสียงของเธอจนหมดสิ้น

ท่ามกลางเสียงกรีดร้องของหญิงสาวที่ดูเหมือนว่าจะถูกทำร้าย
คืนวันฝนตกริมสองฝั่งข้างทางที่รกทึบเต็มไปด้วยต้นไม้สูงใหญ่และ
กองขยะ

“ช่วยด้วย ช่วยฉันด้วย ใครอยู่แถวนี้ช่วยฉันด้วย”

หญิงสาวส่งเสียงร้องดังเพื่อจะมีผู้คนผ่านมาแถวนี้บ้าง

“ร้องไปก็ไม่มีประโยชน์หรอก**สายพิน** แกมันเลว รืออาจไปคบขี้
ชาย นอกใจกู ให้ไปเท่าไรไม่รู้จักพอ แกอย่ามาเป็นคู่ชีวิตของฉันเลย
ตายซะเถอะ”

โผละ...เสียงของแข่งตกกระทบอะไรบางอย่างโดนอวัยวะ
สำคัญของร่างกาย

“โอ๊ย...”

สิ้นเสียงร้องครั้งสุดท้าย ความเจ็บเริ่มเข้ามาครอบคลุมใน
บริเวณนั้น

เสียงจิ้งหรีดร้องกลบ เสียงโหดร้ายท่ามกลางสายฝนไปเสียสิ้น
ทิ้งไว้เพียงรอยปริศนาและความโหดร้ายคงเหลือไว้ให้ผู้มาพบ
เห็นได้พิสูจน์ต่อไป

“ผู้หมวดครับ ผมว่าคดีนี้เนี่ย..มันอุกอาจมากนะครับ ศพถูกฆ่า
เปลือย คนทำมันช่างทำได้ลงคอนะครับ มันสมงสมองนะ...และไปหมด
แทบจำใบหน้าไม่ได้เลยคงต้องอาศัยรอยผลพิสูจน์ดีเอ็นเอจากจากกอง
พิสูจน์หลักฐานนะครับ”

จำสิบเอกชัยยันต์ เอ่ยรายงานกับผู้บังคับบัญชาของเขา ร้อย
เอกสุวัฒน์ โชคชัย ร้อยเวรประจำสถานีตำรวจบ้านแก่งอีเก้ง

“ใช่จำ...ผมว่ามันน่าจะเป็นคนใกล้ชิดของผู้หญิงคนนี้นะครับ
ยังไงเสร็จแล้วเนี่ยเราต้องรีบสืบหาญาติของผู้หญิงคนนี้ให้ได้เสียก่อน

เพื่อจะได้สืบเรื่องต่อว่าเธอมีสัมพันธ์กับใครบ้าง มีครอบครัวหรือเปล่า หรือเคยไปมีเรื่องกับใครเขามาก่อน”

“รับทราบครับผม...จำชัยยันต์ คำนับผู้บังคับบัญชาของเขา แล้วเดินไปที่จุดเกิดเหตุเพื่อดูแลการเก็บกู้ศพของหญิงสาวของมูลนิธิ ที่มาคอยให้บริการเพื่อนำส่งต่อร่างอันไร้วิญญาณของหญิงสาวไป ดำเนินการพิสูจน์ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป”

แสง... เสียงนกแสกบินผ่านในบริเวณนั้น ทำเอาบรรดาหน่วย เก็บกู้ซากศพของมูลนิธิต่างหันไปมองหน้ากันอย่างเหวอเหว

“นี่ไอ้ซัซ...เอ็งจตุฐปบอกเขาหรือยังว่าจะพาเขาไปที่ไหนไปทำอะไร เรามาตืนะครับคุณผู้หญิง เราจะช่วยนำร่างของคุณไปพิสูจน์ว่าใครทำร้ายคุณ ไม่ต้องห่วงนะครับ”

สิ้นเสียงหนุ่มก๊วย นกแสกต่างพากันหยุดร้องและบินจากไป

บรรดาคณะพิสูจน์หลักฐานเร่งเก็บพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ ด้วยความระมัดระวังเพราะขาดเลือดกระจายเต็มไปทั่วพื้นดินหญ้าในบริเวณนั้นอย่างมากมาย

ข่าวได้แพร่กระจายออกไปอย่างรวดเร็วในทุกช่องทางของการ
สื่อสารโดยเฉพาะโลกโซเชียล

“ฮ่าๆๆ...พวกแกไม่มีทางจับเข้าได้หรอก ครอบครัวมันเองนาง
สายพิณก็ไม่มีใครรู้เรื่องเลยเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ของฉันกับเธอ
นางผู้หญิงทรยศ ตายซะได้ก็ดีคนอย่างแกทรยศคบผู้ชาย ได้เท่าไร
ไม่เคยพอ”

เสียงพร่ำบ่นอย่างสะใจของฆาตกรโหดที่กำลังนั่งดูทีวีในห้อง
เช่าของเขา

บรรดาสื่อต่างประโคมข่าวสยองขวัญฆ่าหญิงสาวตายคาดงไม้
รูกีบ เป็นที่น่าสยดสยองแก่คนที่ได้พบเห็นเป็นอย่างมาก

ตรงบริเวณนั้นเป็นที่ทิ้งขยะ ร้างของหญิงสาวถูกสุนัขจรจัดที่หิว
โหยทะเล็มเอาสมองไปกินบางส่วน คงเหลือไว้แต่หนังที่หุ้มใบหน้า
ของเธอเอาไว้เท่านั้น

บนเตียงนอนนุ่มหลังใหญ่ ในบ้านพักตากอากาศชายทะเล

ชายหนุ่มและหญิงสาวกำลังพัวพันรักกันอย่างมีความสุขท่ามกลางเสียงทะเลสาบซัดด้วยคลื่นลมในยามค่ำคืน

ชายชาญ สถาปนิกหนุ่มคนรักใหม่ของสายพิณที่กำลังวุ่นวายอยู่กับเต้าเต่งตุ้มของสายพิณ ใบหน้าหล่อของเขาซุกใช้ไล่เลียลิ้นร้อนชอกชอนไปทั่วบริเวณจุดหันทั้งสองข้างสลับไปมากับหญิงสาวที่กำลังแต่งกายบางรอรับความสุขความเสียวที่ชายหนุ่มกำลังประเคนให้เธอท่ามกลางน้ำหวานใสไหลฉ่ำขึ้นที่ร่องกลางกายสาวของเธอ

“อืม...ซี้ด ชาญคะสายพิณเสียวมากเลยคะ ทำอย่างนี้ให้ใช้สายพิณบ่อย ๆ นะคะสายพิณชอบ อ่า...”

เสียงพริ้วคร่ำครวญจากหญิงสาวบนใบหน้าที่บุดเปี้ยวไว้รูปทรงบิตารันด้วยความเสียวชานบนเตียงนุ่มพลงข่มผ้าปูเตียงขาวสะอาดจนยับเยิน

ชายหนุ่มยันแขนอันแข็งแกร่งของเขาทั้งสองข้างขึ้น แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งจับน้องชายตัวเหลืองของเขาสอดใส่ร่องกลางน้ำหวานของหญิงสาวด้วยความหื่นกระหายในอารมณ์ใคร่แห่งรสสวาท

สายพิณซี้ดป้างเรียวบางของเธอเล็กน้อย พลังใช้มือเรียวสวย
ของเธอจับบีบเต้านของเธอเองอย่างเบา ๆ เพื่อเป็นการปลุกเร้า
อารมณ์ให้มีมากขึ้น

ชายชาญชัยแบ่งแก่งของเขาแทงเข้า-ออก เบา ๆ ในครั้งแรก
และเร่งความเร็วต่ออย่างฉับพลันเมื่อความกำหนัดของเขาค่อย ๆ ถูก
ทำลายลงด้วยสัมผัสแห่งช่องหวานกลางกายสาวของสายพิณ

เสียง 2 ชายหญิงร้องแข่งกันท่ามกลางเสียงพายุฝนและเสียง
คลื่นสาดซัดเข้าหาฝั่งในยามค่ำคืนอย่างบ้าคลั่ง

ชายหนุ่มใช้มือทั้งสองข้างของเขาจับกุ่มที่ 2 สะโพกสวยของ
สายพิณแล้วโยกแก่งเข้า-ออกเร็วขึ้น เร็วขึ้น...บนใบหน้าบุดเบี้ยว
พลังซี้ดปากอย่างได้อารมณ์

ซี้ด...ชาญที่รัก สายพิณไม่ไหวแล้ว อูย...ซี้ด อืมมมม

เสียงหญิงสาวร้องครางอย่างได้อารมณ์เช่นเดียวกันกับชาย
หนุ่มเองที่กำลังสับน่องชายของเขาลงบนน่องสาวของสายพิณอย่างไม่
ยั้ง

พับ ๆ ๆ ๆ ๆ

เสียงน้ำไหลหล่อลื่นเข้า-ออกอำนวยความสะดวกให้
น้องชายและน้องสาวของชายชาญและสายพิณสร้างมนุษย์สัมพันธ์กัน
อย่างซาบซึ้งดูดีมี

ในที่สุด ของเหลวอุ่นร้อนก็ถูกพ่นพิษเข้าไปในช่องนำหวาน
ของสายพิณที่กำลังตอดรัดตัวเองอย่างถี่ถ้วน

ความสุขที่ไร้ข้อจำกัด ไร้ขอบเขต ไร้ซึ่งผู้คนติดตามบ้าคลั่งดัง
คลื่นจากน้ำทะเลที่กำลังสาดซัดเข้าฝั่งของชายหญิงทั้งสองคน ได้เสร็จ
สิ้นลงแล้ว

สายตาคู่หนึ่งจดจ้องมองไปที่ 2 ร่างที่กำลังสมสู่กันเสร็จด้วยความ
อาฆาตแค้นจากรอยแตกข้างฝาในบ้านหลังเล็กริมทะเลที่
ดัดแปลงเป็นรีสอร์ทที่พัก

เขากำหนดแน่วด้วยความแค้น กัดฟันเสียงดังกร่อด ๆ
ท่ามกลางพายุฝนลมแรงที่กำลังสาดซัดกระหน่ำใส่ร่างของเขา

ชายหนุ่มพุดพื้พำกับตัวเองเบา ๆ บนริมฝีปากรูปกระจับเรียว
บางที่ปกคลุมไปด้วยไรหนวดเขียว และดวงตาที่แข็งแกร่งแดงกล้า
ด้วยความโกรธแค้น

โครม...เสียงประตูถูกถีบเข้ามาอย่างแรง

2 ร่างชายหญิงบนเตียงตกใจกับชายหนุ่มในโบหน้าที่โกรธซึ่ง
และดวงตาที่แข็งแกร่งในมือถือมีดปลายเรียวแหลมเล่มยาว

มึงตาย...ฮิหญิงชั่วไอ้ชายโหด พวกแกอย่าอยู่ให้รกโลกเลย
ตายซะเถอะ

สิ้นเสียงตะเบ็งอันทันดังของชายร่างสูงใหญ่ เขาใช้มีดในมือลงบน
ร่างของชายคู่นอนของหญิงสาวอย่างไม่มียั้งมือ

ไฉ้ย...อ่าค...

หญิงสาววิ่งอย่างไม่คิดชีวิตด้วยผ้าขนหนูคลุมร่างบางของเธอ
เพียงผืนเดียว เธอวิ่งฝ่าสายฝนที่โหมกระหน่ำอย่างรุนแรง พลังส่ง
เสียงร้องดังให้คนช่วย แต่ถ้าว่าไม่เป็นผล เพราะเสียงคลื่นใหญ่ซัดดัง
กระทบชายฝั่งดังกลบเสียงของเธอจนหมดสิ้น